

לאסוקי שמעתא – סיכום הלכתי על סדר הדף (עם לשון השו"ע במודגש)

ב"ב דף נט

א. החזיק במים. ב. ד' שליבות. ג. חלון כנגד חצר. ד. לאורה. ה. זיו. ו. פחות מטפח. ז. חלון פתח ועליה. ח. מעשה שפתח חלוניו.

א. אמר שמואל צינור המקלח מים לחצר חבירו ובא בעל הגג לסתום הצנור בעל החצר מעכב עליו שכשם שהחזיק בעל הגג לשפוך מימיו לחצר חבירו כך החזיק בעל החצר שיהיו מימיו גגו של חבירו באים אצלו לרשותו ¹²⁷(ח"מ קנג, ו). וכן אמר רבי אושעיא שבעל חצר מעכב עליו ואביו רבי חמא אמר אינו מעכב ורבי ביסא אביו (של ר' חמא) אמר מעכב וכן הלכה. קרא רמי בר חמא על ר' אושעיא והחוט המשולש לא במהרה ינתק.

ב. המעמיד סולם קטן שאין לו ד' שליבות בצד כותלו בתוך חצר חבירו או בתוך שדהו לא החזיק בנוק זה וכל זמן שירצה בעל החצר בונה בצד הסולם ומבטל תשמישו ¹²⁸(קנג, ג).

ג. הפותח חלון ¹²⁹ביתו כנגד חצר של חבירו למטה מד' אמות יש לו חזקה שלא היה לבעל חצר לשתוק למעלה מד' אמות אין לו חזקה. ואם רוצה בעל חצר למחות בו שלא יפתחו רבי זירא אמר אינו יכול למחות שאינו מזיקו וכופין על מדת סדום שהרי אין לבעל החלון חזקה למנוע מבעל החצר לבנות כנגדו ורבי אלעאי אמר יכול למחות שאומר פעמים שיביא כיסא ויעמוד עליו להסתכל עלי בחצר וכן הורה רבי אבא בר ממל ¹³⁰.

ד. בד"א (שלא החזיק בחלון למעלה מד' אמות) כשפתחה לתשמיש או כדי שיכנס בה הרוח אבל אם פתחה לאורה אפילו היתה קטנה ביותר הואיל ולא ערער החזיק ואין בעל החצר יכול לבנות כנגדה או מצדדיה עד שירחיק ד' אמות כדי שלא יאפיל עליו שהרי מחל לו על האורה (רמ"א, ובענין איזה חלון עשוי לאורה תלוי בעיני הדיין ולפי ענין החלון). חו"מ קנד, י.

ה. משנה. המוציא זיו טפח בולט לחצר חבירו יש לו ¹³¹חזקה. ויכול בעל חצר למחות שלא יוציאנו. פחות מטפח אין לו חזקה ואין יכול למחות (מפרש בגמרא). גמרא. החזיק להוציא זיו רחב טפח במשך ארבעה טפחים ¹³²החזיק ברוחב ארבעה (על ד"ט) שכבר מחל על מקום חשוב.

ו. פחות מטפח אין יכול למחות אמר רב הונא בעל הגג אין מוחה בבעל חצר אם משתמש בזיו (או קובע זיזים סמוך לכותלו) אבל ¹³³על חצר מוחה בבעל הגג שלא ישתמש בו משום היזק ראייה ורב יהודה אמר אפילו בעל חצר אין יכול למחות שיאמר לו אחזיר פניי ואתלה עליו.

¹²⁷ הגה מיהו אם סתר בעל הגג וראה זה ושתק אבד זכותו וכו'.

¹²⁸ ואם היה סולם גדול שיש לו ד' שליבות או יותר החזיק ואם בא לבנות ולבטלו בעל הסולם מעכב עליו עד שירחיק כשיעור שהרי מחל לו להעמיד סולם גדול וכו' (שם).

¹²⁹ נחלקו הראשונים באיזה חלון מיירי רשב"ם פירש בגדולה (צורית) דכיון דאיכא תרתי גדולה ולמטה מד"א היה צריך למחות והווי חזקה. אבל ר"ת ורמב"ם פירשו בקטנה אבל גדולה הוי חזקה אפילו למעלה מד' אמות. וכ"כ בשו"ע (קנד, י) כיצד דינו של חלון זה שהניח לפתחה אם ראשו של אדם יכול ליכנס ממנה או שהיתה למטה מד' אמות אע"פ שאין ראשו נכנס ממנה אין בעל החצר יכול לבנות כנגדה או מצדדין אא"כ הרחיק ד"א כמו שיתבאר היתה חלון קטנה שאין ראשו של אדם נכנס ממנה והייתה למעלה מד' אמות בעל החצר יכול לבנות כנגדה או מצדדין שהרי טוען ואומר לא הנחתיד לפתוח אלא מפני שהיא קטנה וגבוה אבל שתחזיק עלי עד שארחיק הבנין לא הנחת.

¹³⁰ וכ"כ בשו"ע (קנד, ו) מי שבא לפתוח חלון לחצר חבירו בין חלון גדולה בין חלון קטנה (כהרמב"ם) בין למעלה בין למטה בעל החצר מעכב עליו שהרי אומר לו תזיק לי בראיה ואע"פ שהוא גבוה תעלה בסולם ותראה.

¹³¹ וכ"כ בשו"ע (קנג, ג) היה בזיו טפח החזיק באויר החצר כנגדו ואם רצה בעל החצר לבנות תחת הזיו ולבטל תשמישו בעל הזיו מעכב עליו ואם אין בזיו טפח לא החזיק באויר החצר וכל עת שירצה בעל החצר לבנות תחתיו ולבטל תשמישו של זיו אין בעל הזיו יכול לעכב עליו. עוד כתב (שם, ב) הוציא את הזיו ולא מיחה בו בעל החצר לאלתר הרי החזיק בו בעל הזיו (ומשתמש בו ומונע בעל החצר להשתמש בו) הגה וי"א דכל חזקות אלו בעינן ג' שנים וכל שלא החזיק ג' שנים יכול למחות וכן בעינן שיבא בטענה כמו בחזקת קרקע וכו'.

¹³² וכ"כ בשו"ע (חו"מ קנג, ד) היה הזיו שהוציא רחבו טפח ומשוך באויר חצרו של חבירו ד' טפחים (רמ"א, א) או שבולט טפח במשך ד' טפחים באורך הכותל, (טור) ולא מיחה בו החזיק בד' על ד' ואם רצה להרחיב את הזיו עד שיעשה ד' על ד' מרחיב. (הגה אבל אם החזיק בזיו בולט טפח במשך י' טפחים אין יכול להשלים כשיעור משכו אלא יכול לעשות ד' ולא יותר. הוציא זיו טפח במשך ג' אינו יכול להרחיבו אלא ישאר כמו שהוא) ואין בעל החצר יכול לבנות באויר חצרו תחת הזיו כלום אא"כ הניח לו תחתיו גובה י' טפחים כדי שישתמש בזיו. הגה ואם בעל החצר רוצה לקבוע זיו בכותל חבירו בעל הכותל יכול למחות בו אפילו בזיו פחות מטפח. והב"ח כתב דאין בעל הכותל יכול למחות (ועיין ש"ך).

ז. משנה. א. לא יפתח אדם חלון לחצר חבירו ואפילו אחד מהשותפים בחצר שביקש לפתוח לו חלון בתוך ביתו לחצר מעכב עליו שותפו מפני שמסתכל בו ממנו ואם פתח יסתום וכו' (קנד, ג). ב. אחד מהשותפין בחצר שלקח בית בחצר אחרת אינו יכול לפתוח פתחו לחצר השותפים שלו¹³⁴. אפילו בנה עלייה ע"ג ביתו לא יעשה לה (פתח) לתוך החצר לפי שמרבה עליהם את הדרך נעשה כמי שהיה לו שכן אחד ונעשו לו שכנים הרבה (קנד, א). אלא אם רצה בונה את החדר לפניו מביתו ובונה עלייה ע"ג ביתו ופותחה לתוך ביתו (ע"ל דף ס' ובהערה שם).
ח. מעשה באדם שפתח חלוניו לחצר השותפין א"ל ר' ישמעאל ברבי יוסי החזקת לאלתר ורבי חייא אמר לו יגעת ופתחת יגע וסתום וכן הלכה (קנד, ג).

¹³³ והלכה כרב הונא וכ"כ שו"ע (קנג, א) המבקש להוציא זיו (פי' כעין נסר או ראש קורה הבולט מן העלייה ולחוק) מכותלו על אויר חצר חבירו כל שהוא בעל החצר מעכב עליו שהרי מזיקו בראייה בעת שתולה בו ומשתמש בו הגה וכל זמן שלא הסירו שהניחו בעל החצר מרצונו אין בעל הזיו משתמש בו מפני שמזיק לבעל החצר בראייה ובעל החצר משתמש בו.
¹³⁴ רמ"א: (שכל אחד מבני החצר אין לו רשות לשנות כלל אלא כמו שבנאו או קנאו או ירשוהו יש להם לנהוג בו).

Rav E. Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés

www.dafhayomi.fr - +33 6 14 55 78 08 - Sponsorisez le Daf Panorama - Info@dafhayomi.fr
Refuah Chelema Sarah Bat Kamar

www.ohavei-torateha.com

